

[Svend Heiselberg]

for virksomhederne. I sådanne tilfælde bør arbejdsministeren ved reglernes udformning tillægge de udtalelser, der fremkommer fra de rådgivende instanser, afgørende betydning. I samme forbindelse henstiller flertallet, at der ved udfyldelsen af rammebestemmelserne tages hensyn til tilsvarende regler i udlandet.«

Det vil sige, at det er nødvendigt, at der tages økonomiske hensyn med henblik på imødegåelse af konkurrencen over for de lande, vi skal konkurrere med ved afsætning af vore forskellige eksportvarer.

Venstre finder ikke, at denne målsætning altid er fulgt, og derfor må vi forlange, at der med en bekendtgørelse om miljømæssige krav samtidig følger en økonomisk konsekvensberegning. Det er uholdbart, at embedsmændene i arbejdsmiljørådet får lov til at jonglere og udarbejde den ene bekendtgørelse efter den anden. Foreløbig er der i de sidste 4 år udkommet ca. 48 bekendtgørelser eller rundt regnet én pr. måned.

I dag skal, som det også har været nævnt, en virksomhed, stor eller lille, faktisk have indsigt i ca. 3.000 sider for at vide besked om de miljømæssige krav. Det går ganske enkelt ikke, hr. minister. Dette bureaukrati truer retssikkerheden. Vi må for det første forlange, at hovedbekendtgørelsen udformes således, at der gives tydelig anvisning på, hvorledes virksomheder kan opfylde loven. For det andet forlanger venstre, at der ved retslige sanktioner er klare regler at dømme efter.

Jeg skal lade være med at grave i de mange tåbelige eksempler – fru Grethe Fenger Møller angav jo nogle af dem – der er givet på arbejdsmiljølovens virkninger, men det må understreges, at det har chokeret de fleste erhvervsfolk, at lederen af LOs miljøafdeling, sekretær Bent Nielsen, siger, at han vurderer, at bekendtgørelsen om arbejdsstedets indretning, der er på vej, vil koste ca. 40 mia kr. Han anser det for usandsynligt, at bekendtgørelsen ikke vedtages allerede i 1982. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om han kan bekræfte rigtigheden af dette.

Samtidig må vi også i dag kræve besked om regeringens holdning til den nye bekendtgørelse om støj, der går ud på en nedsættelse af støjniveauet fra 90 til 85 dB. Det lyder måske ikke af så meget, men det svarer

til, at støjniveauet nedsættes til 33 pct. af de hidtidige krav. For at ministeren kunne være forberedt på at svare på, hvordan regeringens holdning var til det, bad jeg i går ministeren om at være forberedt, fordi vi gerne ville have regeringens klare holdning til det spørgsmål. Det er jo en bekendtgørelse, som har ret så store økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser for en række virksomheder.

Man har beregnet ved de konsekvensberegninger, der har været, at bekendtgørelsens gennemførelse vil koste knap 9 mia kr. Af forlaget Managements rapport fremgår det også, at bekendtgørelsen vil koste adskillige hundrede arbejdspladser. Jeg vil gerne spørge, om ministeren agter at lade denne bekendtgørelse træde i kraft til trods for de beskæftigelsesmæssige konsekvenser, der tegner sig.

Endvidere vil venstre bede arbejdsministeren anvende arbejdsmiljølovens § 52. Denne pålægger ministeren at fravige hovedreglen om hviletid, når særlige forhold gør sig gældende, også når der ikke er udsigt til en forhandlingsløsning. På sundhedsområdet har flere års forhandlinger ikke ført til noget resultat. Kan ministeren bekræfte, at Amtsrådsforeningen har bedt om at måtte fravige hovedreglen?

Endelig opfordrer vi ministeren til at give flere dispensationer fra arbejdsmiljølovens § 9 om sikkerhedskursus.

Arbejdsmiljøloven er god nok, blot den administreres med sund fornuft. Ministeren må pålægge de emsige embedsmænd i arbejdsmiljørådet at beherske sig og så i øvrigt leve op til det citerede afsnit i miljøloven. Nu har man jo for skik altid at sige, at det drejer sig om lønmodtagernes ve og vel, og at man vil skabe tryghed, men sandheden er vel, at man har nogle embedsmænd og nogle socialdemokratiske ministre og andre politikere, der rejser rundt og forsøger at bilde lønmodtagerne på virksomhederne ind, at jo mere bureaukrati man skaber, desto bedre er det for lønmodtagerne. Det er de faktiske kendsgerninger.

Jeg vil gerne her til sidst fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folkettinget udtaler, at arbejdsmiljølovens administration truer med yderligere at